

Wyl die ligblou-lostrio, Johan Marais, Jannie Breed en Burger Geldenhuys uitsonderlik goed gespeel het.

WP het sy voorsprong onmiddellik na Brown se stelskop-poging na 11-3 vergroot. Na 'n dwarsskop deur Francois du Plessis is Darius Botha en Brown onkant betrap en Beck het met die wind van agter 'n 45 meter-strafdoel behaal. Na tien minute was die telling 14-3 toe Darius vir John Villet met 'n "stye arm" platloop en Beck met die strafskep slaag. Die WP-voorspelers wou hulle hiervandaan nie laat keer nie, en in die 18de minuut het 'n juweel-drie deur Carel du Plessis die seel op Noord-Transvaal se lot geplaas.

Dit het by Michael, wat die verloop van die spel goed opgesom het, begin. Hy het 'n breekslag uitgevoer en 'n skêr-maneuver met Villet uitgevoer. Villet het ver gevorder en toe na Rob Louw aan sy linkerant uitgegee. Op sy beurt het Rob beduie dat hy na die oorkant van die veld (regs) wou laat loop, dog op die ingewing van die oomblik 'n lang uitgee na Carel aan die linker-

Ants, onder: Divan Serfontein wat goed in die eindwedstryd vertoon het, kies koers terwyl Dirk Hoffman te laat valgoet en spannaat Henning van Aswegen sy kaptein kom help.

Bo: Die drie Du Plessis-broers — Carel (links), Willie en baardman Michael — in jubelante steun na die oorkant van 24-7 van WP oor die ligbloues in die 1982-eindstryd. Die drie het lams mekaar gespeel — Michael losskakel, Willie linkercenter en Carel linkerleuel — 'n unieke sarneloo in die WP-rugbygeskiedenis.

Noord-Transvaal se agterstand van 0-8 het die span kennelik gedemoraliseer, maar net voor rustyd was daar 'n optikkingering toe Willie du Plessis vir 'n vroeë laagvat op Darius Botha gestraf word. Cillie Brown, linkerleuel, het die bal 'n paar meter binne sy eie halfgebied gestel en pragtig oorgestuur. Met die telling 3-8 was die Bloues binne trefafstand van die Streeptrise se voorsprong, maar die wind was teen hulle.

Hulle het dadelik sterk druk begin uitoeien en toe aan hulle 'n strafskep sowat 30 meter van die pale toegeken word, het talle toeskouers gereken dat die punteverskil tot 6-8 sou krimp. Maar Brown het die skop verbrou — juis op 'n tydskop toe drie punte onuitspreklik veel vir die besoekers sou beteken. Tommy du Plessis en Nel het mekaar nie gevind nie en dit was ook duidelik dat Moolman, Kahts, Oberholzer en Van Heerden se jare kort op hul hakke is. Onder die vaste voorspelers het Piet Kruger, die beste vertoon, ter-

Links, bo: Michael du Plessis word stellig deur Johan Marais om-arm onderwyl WP-agsteman, Nic Mallet, en Jannie Breed (N-T-kantman) die gebewe in oenskou neem.